

Wo d'Lit druf alle grösser werde,
As mir do uf dr kleine-n-Erde;
Se messe schint's viel tausend Schüeh
Un mângmol gar noch mehr derzüe.

Ne so Zwe sin emol geh reise
Vo Welt züe Welt in wite Kreise
Un sin o uf die Erde ku,
Denn 's hat se längst scho wunder gnu,
Wie's si mag uf dàr kleine Balle.
Natirlich wàr's in Keim ig'falle,
Ass 's Lewe, un sei's noch so g'ring,
Mag z'finde si uf so me Ding!

Verächtlig thien se Beide lache,
Dà Schollè Grund un die paar Lache,
Das schint ene doch gar so klei!
Uf eimol losst dr Eint' e Schrei,
Er thüet dur d'Lupe-n-ebbes b'schaüe;
I ka küm mine-n-Aüge traüe,
Sàit er jetz züe sim güete Frind,
Was wuselt do, kumm lüeg doch g'schwind.

E possig G'schöpf, ganz kleine Dinger,
Se hàn zwei Bei, zwei Arm un Finger
Un hàn e Kopf wie mir schiergar,
Un trage Kleider noch sogar.
's hat viel, me sieht e ganze Menge,
Schäü, wie se laüfe-n-un sich dränge,
Ne Jed's hat ebbes anders z'thüe.

Ich lüeg ene nitt ungeru züe.
Was mag die kleine Dinger triwe,
So z'schaffè un nie riebig z'bliwe?

Un schaü nur, was se hàn fir Tön!
Wenn zwei binander dure gehn,

So thien se schiergar alle z'sämme
Vom Kopf als ebbes awe nämme,
Un nochher thien se's wieder hi,
Das isch kurios, was mag das si?
„'s isch vielleicht Mode, sàit dr Ander,
„Ass, fir sich z'griesse-n-unterander,
„Sie halt das Ding als abzieh mien?“
's isch mögli, doch wenn sie das thien,
Worum thien sie's mit dem grad mache,
Se hàn noch a viel andre Sache?
Das sieht me doch bim erste Blick:
„'s isch, wil me ka das Kleidungsstück
„Am lichtste-n-abzieh un alege;
„Ich wott emol jetz sàh hingege,
„Wenn Jeder als fir z'salütiere
„Züem Bispiel d'Hose miesst quittiere!
„Das gieng nitt wie dr Hüet so g'schwind,
„'s miesst einer jo, hätt er viel Frind,
„Si Hose-n-in de Händ notrage!...“

's isch eithüen jetz; das müess me sage,
Me sieht do unte possig Dings!
Was git's denn jetz dert ànc links?

Das sin jetz noch e paar kuriose!
Se sitze-n-alle dert un blose,
Ne Jeder in e-n-Art vo Rohr,
As wie verruckt, schaü, isch's nitt wohr?
Dernàwe sin, wo mir o g'falle,
Se hàn so brüne Kistle-n-Aile,
Wo sie o mit manöwre-n-als;
Se hewe fest das Ding an Hals
Un sàge links un rechts druf umme,
Se kànnè gar nitt g'nüe bekumme.
Doch was i nitt begriffe ka,
Viel zwirwle-n-umme vorne dra